

מ"ת 29408/10/15 - מדינת ישראל נגד נאור סוכר, מיכאל מילר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 נובמבר 2015

מ"ת 29408-10-15 מדינת ישראל נ' סוכר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

מבקשים

נגד

משיבים

1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש

1. נאור סוכר (עציר)

2. מיכאל מילר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גיא פרידמן

החלטה

כללי

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, וזאת לאחר שכתב האישום שהוגש נגדם מייחס להם עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), **יידוי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה**, עבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק העונשין, **חבלה בכוונה מחמירה**, עבירה לפי סעיף 329(2) לחוק העונשין, **גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין, **תקיפה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 382 יחד עם סעיפים 379 ו-380 לחוק העונשין, **חבלה במזיד לרכב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, **והחזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (עבירה זו מיוחסת רק למשיב 1).

2. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים ואחרים קשרו קשר לפגוע בעומר ג'ברין (להלן - **עומר**), חאלד אגבריה (להלן - **חאלד**), איברהים ג'ברין (להלן - **איברהים**) וחמזה ג'ברין (להלן - **חמזה**), וזאת ללא כל סיבה. נטען כי הנאשמים נתקלו בעומר וחאלד בעודם אוכלים במסעדה, וקשרו קשר, ביחד עם אחרים לפגוע בהם. בסמוך ליציאתם מהמסעדה, הגיעו המשיבים בצוותא עם אחרים (החבורה מנתה כ-10 אנשים), ברכבו של נאשם 1 וברכב נוסף, כשהם מצוידים באבנים גדולות, מוטות ברזל, שרשראות ברזל, פטיש, גז מדמיע ואלה מעץ. עומר יצא מהמסעדה, נכנס לרכבו מסוג פורד והחל לנסוע וכך עשה גם חאלד, שנכנס לרכבו מסוג פיאט. בשלב זה, ולאחר שעומר החל בנסיעה, יידה משיב 1 אבן גדולה לעבר רכבו אשר פגעה בשמשת הרכב וניפצה אותה. בהמשך, השליכו המשיבים והאחרים אבנים גדולות לעבר רכבו של חאלד וגם שמשת רכבו נופצה. בהמשך, המשיבים רצו לעבר חמזה ואיברהים שעדיין ישבו במסעדה והחלו לתקוף אותם באמצעות כלי התקיפה שהביאו עמם. אחד מהאחרים היכה את

עמוד 1

חמזה בעורפו באמצעות מוט ברזל, ובהמשך - המשיכה החבורה להכות את חמזה ואיברהים בכל חלקי גופם. משיב 2 אף ריסס את פניו של חמזה בגז מדמיע. חמזה ואיברהים הצליחו להימלט מהמסעדה, הסתתרו בבניין סמוך והזעיקו את המשטרה. כתוצאה ממעשיהם של המשיבים והאחרים, נגרמו לחמזה חבלות בפניו, בבטנו, בברך ימין וכן נגרם לו שבר במרפק שמאל. חמזה נותח ובוצע שחזור פתוח לשבר.

המחלוקת

3. במהלך הדיון נשמעו טענות הצדדים ביחס לתשתית הראייתית ותיק החקירה נמסר לעיוני.

4. ב"כ המשיבים הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לשני המשיבים, אולם טען כי קיימת חולשה ראייתית משמעותית המצדיקה את שחרורם או לחילופין - הפנייתם לשירות המבחן על מנת שייערכו תסקירים בעניינם. כך נטען כי אין בנמצא די ראיות לטענה כי משיב 1 זרק אבן אשר ניפצה את שמשת רכבו של עומר, וכך נטען כי חלקו של משיב 2, על פי הראיות שהציגה התביעה, אינו דומיננטי.

דיון והכרעה

5. **לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת לשלב זה של ההליך. אותם קשיים אליהם התייחס ב"כ המשיבים בטיעונו, אינם עולים כדי חולשה ראייתית משמעותית, כפי שביקש שאקבע.**

להלן אפרט נימוקיי:

6. קיומו של אירוע במסגרתו נופצו שמשות רכביהם של עומר וחאלד ואילו חמזה ואיברהים הוכו, אינו מוכחש, ועיקר טענותיו של ב"כ המשיבים נגעו לשאלת הזיהוי ולשאלת חלקו האקטיבי של כל אחד מהמשיבים.

בשים לב לזירת המחלוקת, אפנה לראיות הבאות:

א. הודעת עומר מיום 18.9.15 בשעה 16:52 המתאר כיצד נופצה שמשת רכבו על ידי אבן שזרק אדם אותו פגש במסעדה דקות קודם לכן שהגיע עם מספר חברים, וכיצד ראה איך אותה חבורה מנפצת את שמשת רכבו של חאלד;

ב. הודעת חאלד מיום 21.9.15 בשעה 12:24 המספק תיאור דומה לתיאור שסיפק עומר ("...ויצאנו

מהמסעדה ואז ראיתי בצד השני מעבר לכביש את הרכב מזדה עם הבחורים שהיו לפני כן ועוד איזה 10-15 בחורים שהיו איתם. ואז חלק מהם חצו את הכביש לכיוון עומר ושלי והם באו לכיוון של עומר, הוא ברח עם האוטו ואז הם זרקו לו אבנים על האוטו ושברו לו את החלון ואז אני ראיתי באים עלי וגם אני ברחתי עם האוטו והם זרקו לי אבל על החלון ושברו את החלון האחורי" - ש' 15-18);

ג. הודעת חמזה מיום 18.9.15 בשעה 15:04 המתאר כיצד 10 אנשים היכו אותו ואת איברהים בעודם יושבים במסעדה;

ד. הודעת איברהים מיום 18.9.15 בשעה 15:58 המתאר כיצד אותה חבורה היכתה אותו ואת חמזה ("עומר וחאלד סיימו לאכול, קמו והלכו לכיוון המכוניות שלהם כל אחד לרכב שלו. אני וחמזה נשארנו לשבת במסעדה ואז פתאום ראיתי בחור גבוה (לא אחד מהשלושה) מלא בגוף, נראה בן 24, בא מאחורי חמזה ונתן לו מכה עם מוט ברזל שהיה לו ביד ואז ראיתי שיחד עם הבחור הגבוה שנתן מכה לחמזה הגיעו עוד 5-6 בחורים. ראיתי את הבחורים האלו עם שרשראות ברזל בידים שלהם. אחד מהם ראיתי שהיה לו פטיש גדול. הבחורים האלו באו אלינו והרביצו לי ולחמזה. בקבוצה הזאת שבאו ותקפו אותנו היו גם השלושה שהיו קודם לכן במסעדה ועזבו" - ש' 8-13);

7. ביחס לזיהוי ומעורבותו של משיב 1, ומעבר לתיאור חלקו באירוע כאמור בהודעות עומר וחאלד, אפנה לראיות הבאות:

א. מסדר זיהוי תמונות במסגרתו זיהה חאלד את משיב 1; יצוין כי בהודעת חאלד מיום 21.9.15 בשעה 12:24 במסגרתה מתאר חאלד את רכב המזדה בו נהג "האדם שהתחיל" כ"דגם חדש, אני חושב 2015 עם החלון על הגג, גלגלי מגנזיום וחלונות שחורים באוטו, הוא נהג בו..". - ש' 7-8.

ב. מסדר זיהוי תמונות במסגרתו זיהה עומר את משיב 1, תוך שציין את הדברים הבאים: "אני מזהה אותו, אבל הוא לבש כובע נייד שחור והיה לו קעקוע סיני על היד, זה הבחור שעלה על מזדה 6 בצבע לבן, דגם חדש".

ג. תמונות משיב 1 שצולמו בעת שנעצר המלמדות כי ידו מקועקעת (בקעקוע שאינו כיתוב "סיני" - ראה התמונות והבהרת הסניגור כפי שהוגשה בכתב לאחר הדיון).

ד. דו"ח חיפוש שנערך ברכבו של משיב 1 (מסוג מזדה בצבע לבן) במסגרתו נתפסו שתי אבנים הדומות לאבן שנזרקה על רכבו של חאלד והובאה על ידי למשטרה;

ה. אמרתו של משיב 2 (שחזר בו בהמשך) הקושרת את משיב 1 לאירוע, לפיה הוא רוצה לספר את האמת ויכול לקחת את השוטרים לאלות שמוסותרות מאחורי בלוני הגז בביתו של משיב 1. יצוין כי אמרה זו לא הייתה במחלוקת בין הצדדים, הגם שהתקליטור אשר תיעד את אותה אמרה, לא צורף לתיק החקירה שהוגש לי. עם זאת, ניתן ללמוד על קיומה מהודעת משיב 2 מיום 13.10.15 בשעה 10:05 ש' 91-94.

ו. חיפוש ותפיסת מוט ברזל שהונח מאחורי מסתור הגז, כ-40 מטרים מדלת חצר ביתו של משיב 1.

לטעמי, ואף שאתייחס בהמשך לטענותיו של ב"כ משיב 1, די באמור לעיל, בצירוף הודעות המתלוננים, על מנת להוביל לקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. **שתיקתו המוחלטת והרועמת** של המשיב לאורך כל חקירותיו, אף היא בעלת משמעות בשלב זה.

8. ביחס לזיהוי ומעורבותו של משיב 2, אפנה לראיות הבאות:

א. מסדר זיהוי תמונות במסגרתו זיהה חאלד את משיב 2.

ב. מסדר זיהוי תמונות במסגרתו זיהה עומר את משיב 2.

ג. מסדר זיהוי במסגרתו זיהה איברהים את משיב 2.

ד. אמרותיו המסבכות של משיב 2, הן למדובב והן לחוקריו.

כך לדוגמא ציין משיב 2 בפני המדובב כי "היו 7-8 אנשים, שתי מכוניות, יצאו עליהם, הוא התחיל איתי את הויכוח, בחיים לא ישחררו אותי למעצר בית" (תמליל מיום 7.10.15 עמ' 3).

יובהר כי משיב 2 שינה תדיר גרסאותיו, אך בחלק מהן קשר עצמו לנוכחות בזמן ובמקום, ואף למעורבות באירוע, גם אם לא למעורבות מרכזית לשיטתו (ראה לדוגמא הודעתו מיום 13.10.15 ש' 103 - 122).

בשלב מסוים החל משיב 2 לטעון כי מסר את שמסר בנסיון לרצות את החוקרים. לטעמי, יש לראות בכל אותן שינויי גרסה ככאלה הפועלים לחובתו של המשיב, על כל המשתמע מכך.

חלקו של 2 עולה גם מהודעת חמזה מיום 27.9.15 בשעה 15:32 שם מתואר כ"בחור הג'ינג'י" אשר **נטל חלק במכות ואף התיז גז מדמיע על פניו של חמזה** (ש' 10-16), וכן מהודעת חאלד מיום 21.9.15 בשעה 12:24

אשר תיאר כי "הג'ינג'י והבחור עם הקסקט זרקו את האבנים על הרכבים שלנו ושברו את החלונות" (ש')
(33).

על יסוד האמור לעיל, סבורני כי גם בעניינו של משיב 2 קיימות ראיות לכאורה למעורבותו באירוע האלים, וזאת ברמה הנדרשת לשלב זה של ההליך.

9. כעת, אתייחס בתמצית לטענותיו המרכזיות של הסניגור ואלה הן:

(א) נטען כי קיימות ראיות סותרות ביחס לטיבו של הרכב שנראה בזירה, ולא מדובר בהכרח במזדה לבנה; (ב) נטען כי האבן שנמצאה ברכבו של עומר, לא הייתה שם מלכתחילה שכן עומר ציין כי זרק אותה; (ג) חוסר יכולתה של המשטרה לחלץ ראיות מתוך ה-DVR שנתפס בזירה; (ד) אמרתו של עומר כי משיב 1 דובר רוסית, אף שהוא אינו דובר שפה זאת; (ה) העובדה כי הקעקועים של משיב 1 אינם עונים להגדרה "קעקוע בשפה הסינית"; (ה) עדויות שונות באשר למספר המעורבים באירוע, אשר תואר במקומות מסוימים כ"קטטה"; (ו) מוט הברזל שנתפס ולטענת המבקשת קשור למשיב 1, הוא מוט "רקוב וחלוד" כלשונו של ב"כ המשיבים, ונמצא כ-40 מטרים מביתו; (ז) דברי משיב 2 למדובב מהם עולה כי מעורבותו הייתה מצומצמת; (ח) מעורבותו הדומיננטית של אדם הנוסף (המתואר כאדם "השמן") אשר לא נתפס על ידי המשטרה.

בחנתי את טענות הסניגור על רקע חומר החקירה שהוגש לעיוני, ואינני סבור כי יש בטענות אלה כדי להוביל לאותה קביעה מתבקשת על ידו, בדבר קיומה של חולשה ראייתית.

אין לך אירוע אלים מרובה משתתפים שלא תוכל למצוא ביחס אליו שינויים מסוימים בתיאורים הנמסרים ביחס לכמות המשתתפים, שינויים ביחס לחלקו של כל מעורב ותיאורים חיצוניים שונים הנמסרים ביחס לאותו אדם. לטעמי, אותם נתונים אותם סקר הסניגור בשקדנותו, ראויים להתברר במשפט עצמו, אך אין בהם כדי לערער, בשלב זה, את התשתית הראייתית.

כך לדוגמא לעניין הטענה בדבר זיהוי רכב המזדה - מדובר בראיה שרחוקה מלעמוד לבדה, שכן כפי שפורט לעיל, זיהוי של משיב 1 כמעורב באירוע נסמך על עדויות ישירות וזיהוי של משיב 1 על ידי חאלד ועומר, על אמרתו הקושרת של משיב 2 ועל ראיות נוספות, והכל - תוך שזוכרים כי משיב 1 שמר על זכות השתיקה ונמנע ממסירת גרסה שהייתה יכולה, לשיטתו, להסביר את פשר הראיות השונות שהצטברו נגדו.

נתתי דעתי לעובדה כי האבן שנמצאה ברכבו של עומר, ככל הנראה נזרקה על ידו, נמצאה שוב ורק אז הועברה לחוקרים. אכן, קיימת אפשרות כי אין המדובר באותה אבן, אולם בשים לב להיותה של האבן ראייה בעלת חשיבות שולית מלכתחילה, אינני סבור כי יש בטענת הסניגור כדי לערער את התשתית הראייתית.

העובדה כי העדים תיארו קעקוע שונה מזה של משיב 1 היא רלוונטית, אך בהינתן טיבו של האירוע, ועל רקע הראיות הפוזיטביות הקיימות, אינני סבור כי מדובר בנתון כה משמעותי.

העובדה כי משיב 1 תואר באחת האמרות כמי שאמר משפט ברוסית ראוייה להתברר במשפט, אך בשלב זה אין בידי כל ראיה כי מדובר באמרה מופרכת, ואין בידי לקבל את גרסת הסניגור בהקשר זה, בוודאי מקום בו מרשו בחר לשמור על זכות השתיקה.

מציאתו של מוט הברזל מאחורי מסתור הגז וסמוך לביתו של משיב 1 (בדיוק במקום אליו משיב 2 הכווין את המשטרה) היא ראיה קושרת ומחזקת, גם אם המוט שנמצא חלוד.

מעורבותו של אדם נוסף (ויותר) בהחלט עולה מהעדויות, אך גם מקבץ טענותיו של הסניגור בהקשר זה, אינו גורע מחלקם של המשיבים שתואר באופן ברור על ידי העדים. באותו אופן אני מתייחס גם לאמרותיו של משיב 2 למדובר במסגרתן קשר עצמו למעורבות באירוע, אך טען כי חלקו מצומצם.

ביחס לאותו DVR שנתפס - אציין כי מהודעת תומר ביאלצקי (בעל המסעדה) בה החל האירוע, עולה כי מכשיר ה-DVR כלל לא הקליט את האירוע והתקלקל כחודש לפני האירוע (הודעה מיום 13.10.15 ש' 40). גם אם מדובר בגרסה שקרית וכי נעשו פעולות מחיקה ושיבוש בהקשר זה, ברור שאין באמור כדי לפגום בתשתית הראייתית הקיימת.

11. כעת, יש לבחון את עילות המעצר, ודומני כי מעורבותם של המשיבים באירוע מלמדת על מסוכנות לא מבוטלת. גם עברם הפלילי של המשיבים רלוונטי ומעצים את אותה מסוכנות מובהקת.

יחד עם זאת, וטרם תינתן החלטה בבקשת המעצר, סבורני כי יש מקום להורות לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינם של שני המשיבים, וזאת על מנת שבפני בית המשפט תוצג תמונה מלאה, גם ביחס לחלופות המעצר האפשריות שיוצעו על ידי הסניגור. אדגיש כי אין בעצם ההפניה לשירות המבחן כדי לעורר ציפיות בליבם של המשיבים.

12. המזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן אשר יערוך תסקיר בעניינם של שני המשיבים. תשומת לב שירות המבחן כי המשיבים עצורים בבית מעצר ניצן.

המשך דיון בפני ביום 30.11.15 בשעה 09:00.

ניתנה היום, 02 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט